

[Knud Hansen.]

ikke undlade endnu en Gang at gøre et Par Bemærkninger herom, fordi jeg synes, at den Afgørelse, som den Gang blev truffet, var saa himmelraabende uretfærdig efter almindelige Menneskers Forstand og ogsaa efter fremragende Juristers Mening.

Der staar i Retsplejelovens § 112, at det kommunale Politis Opgave er i første Række at opretholde Sikkerhed og Orden og paase Overholdelsen af Love og Vedtægter. Vi fandt, som nævnt, det var uretfærdigt, at det kommunale Politi benyttedes til Kontorarbejde vedrørende Lægdsvæsen, Automobilvæsenet og Alimentationsvæsenet. Vi havde en Forhandling med Ribe og Vejle Amter om Deltagelse i disse Udgifter, men de afviste Deltagelsen og gjorde det med følgende Begrundelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere. Vejle Amt meddeler:

„Andragendet“ — altsaa fra Kolding — „begrundes med, at Købstadens Politi udfører en Del Arbejde, som hidrører fra Landkommunerne, navnlig med Hensyn til Lægdsvæsen, Opkrævning af Motorafgift og Alimentationsvæsen. Det nedsatte Udvalg indstiller, at Andragendet afslaaes under Henvisning til, at de nævnte Arbejder ikke kan anses for at være udført for Amtskommunen, men maa betragtes som rene Statsopgaver.“

Fra Ribe Amt fremkom en lignende Udtalelse om, at man ansaa det for rene Statsopgaver. Disse Udtalelser fra Amterne blev tilsendt Ministeriet sammen med det Andragende, vi indsendte. Ikke desto mindre fik vi den Afgørelse fra Justitsministeriet, at de paagældende Arbejder henhører til de Opgaver, som det paahviler det kommunale Politi at udføre. Naar Justitsministeriet kan træffe en saadan Afgørelse, og der kan foregaa saa store Misbrug — efter vor Formening — af det kommunale Politi, og man ikke har noget som helst Herredømme over, hvad det kommunale Politi bruges til, og man heller ikke har nogen som helst Ret til at foretage Indskrænkninger af Politiet, naar man mener, at det misbruges fra Ledelsens Side, saa synes jeg, der er al Grund til at gaa over til et Statspoliti.

Den højtærede Justitsminister sagde, at Ministeriet har imødekommet et Andragende fra Sønderjyderne om at maatte bevare den Ordning, de nu har, i 8 Aar; men der er jo ogsaa i Henvendelsen fra de sønderjydske Købstæder et Andragende om at maatte gaa ned fra 3 Kr. 60 Ø.

pr. Indbygger til 3 Kr., og dette har den højtærede Justitsminister ikke imødekommet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Jeg forstaaer, at jeg har ramt det ærede Medlem Hr. Niels Petersen paa et ømt Sted, og det gør mig ondt, for det var ikke min Mening at ville krænke det ærede Medlem, men jeg maa saa dog have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem bagefter begynder at jonglere med, hvad jeg har sagt, saa er dette ikke berettiget. Ordet „Korpsaand“ blev nævnt af det ærede Medlem, og derfor fandt jeg Anledning til at drage Sammenligning med en anden Forsamling, som ogsaa modtager Lønning. Og hvad angaar den lejede Hær, har jeg aldeles ikke nævnt andet end den Kendsgerning, at det radikale Venstre foreslaar et lejet Værn i Modsætning til den almindelige Værnepligt.

Ogsaa jeg vil gerne give Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens Udtalelser med Hensyn til de specifik bornholmske Forhold; der er ingen Tvivl om, at man ud fra de Betragtninger det ærede Medlem nævnte, vil kunne komme til en Ordning, som vil kunne tilfredsstille derovre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Jeg skal skænke det ærede Medlem Hr. Vagn Bro Ytringen om at jonglere og forskellige andre Ting og holde mig til Kendsgeringerne. Jeg talte om et Korps, som det var en Livsstilling at være Medlem af, og saa drog det ærede Medlem den Parallel, at han sagde: Naar det var Folk, som gjorde Tjeneste i 4—5 Maaneder, var de lejede. Saa sagde jeg: Hvis det er Tilfældet, maa det gælde i endnu højere Grad for dem, for hvem det er en Livsstilling, nemlig for alle Befalingsmænd, og det er det efter den Hærordning, vi har nu, og efter den Hærordning, som er foreslaaet af det ærede Medlems Partis Forsvarsminister. Og da var det, jeg sagde, at det var et stærkt Udtryk at betegne Befalingsmændene i Hæren som lejede Folk. Vi kommer ikke bort fra den Kendsgerning, at det er det Udtryk, som det ærede Medlem har brugt, saa kan han jonglere saa meget, som han vil.